

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
14. ROČNÍK - ZÁŘÍ 2016 - ČÍSLO 152

FARNÍČEK

*Fryštácké spolčo na setkání
Světových dnů mládeže 2016
v polském Krakově.*

TENTOKRÁT „SLOVO NA ÚVOD“

Milí čtenáři Farníčku - na těchto místech, jste byli zvyklí číst duchovní slovo otce Mirka. Vzhledem k tomu, že Farníček tentokrát vychází v čase, kdy do naší farnosti přichází nový kněz – otec Josef Brtník a ještě jsme nebyli v kontaktu, se tohoto úkolu tentokrát ujímám sám.

A nejde v tomto případě o duchovní slovo, ale o poděkování Vám všem, kteří jste se minulou neděli přišli rozloučit s otcem Mirkem. Díky za skutečně důstojné rozloučení s knězem, který ve Fryštáku působil téměř 11 let. Že si Vás otec Mirek opravdu získal, jistě potvrdilo i odpolední neformální setkání na farním dvoře. Pán Bůh zaplať za všechny Vaše dary (i finanční). Věřím, že na otce Mirka Dibelku budeme vzpomínat (stejně jako on na nás) ve svých modlitbách.

Už tuto neděli přivítáme v našem farním společenství našeho nového duchovního správce – již jmenovaného otce Josefa Brtníka (*na obr.*). Věřím, že to bude přivítání milé a srdečné. **-pn-**

Také mladí z fryštátského „spolča“ se na konci července zúčastnili setkání mládeže v polském Krakově. Jejich zážitky si můžete přečíst v tomto čísle Farníčku.

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

*Jezte svůj chléb a nečekejte na cizí rohlík
Je třeba jíst jako zdravý a pít jako nemocný
Jaký rozum, takové dílo
Je lépe chodit bosý, než v ukradených botách
Je možné se smrti vyhýbat, ale nelze se jí vyhnout
Je lépe zapálit malé světélko, než hubovat na tmě
Jen dýně roste vleže
Kdo se oženil z lásky, má dobré noci a špatné dny
Kůň se nechá přivést k vodě, ale nedá se přinutit, aby pil
Kdo nemůže, jak chce, musí chtít, jak může*

*lužické
německé
cikánské
luž.-srbské
latinské
čínské
turecké
francouzské

švédské
portugalské*

LOUČENÍ S OTCEM MIRKEM

V neděli 28. srpna 2016 jsme se při mši svaté v 10 hodin „oficiálně“ rozloučili s otcem Miroslavem Dibelkou, který odchází z naší farnosti do Žernůvky (u Tišnova). Loučení to bylo smutné, ale srdečné. Starosta města Mgr. Lubomír Doležel předal otci Mirkovi na památku obraz fryštského kostela svatého Mikuláše, aby mu připomínal jeho působení v našem farním společenství. Vyzdvihl zejména jeho lidský přístup a otevření se všem „Fryštačanům“ bez rozdílu.

Odpoledne se pak na farním dvoře sešla řada lidí (a nejenom farníků), kteří se chtěli „neoficiálně - přátelsky“ rozloučit a popřát mu hodně sil do jeho dalšího působení. A protože na konci září slaví otec Mirek kulaté jubileum (60 let) připojuje se i Farníček k přání všeho dobrého, přeje mu hlavně hodně zdraví a Božího požehnání do dalších let.

Věřím, že všichni budeme na jeho téměř 11 leté působení ve Fryštáku vzpomínat s vděčností a vyslovujeme mu velký dík za všechno, co pro zdejší farnost vykonal. Díky otče Mirku.

-pn-

POUŽ U SVATÉ ANNY V LUKOVSKÉM

Fotografie ze „svatoanenské pouti“ najdete na webu www.farnostfrystak.cz v kategorii fotogalerie 2016.

I letos (už po 11) se setkali v neděli 24. července (před svátkem svaté Anny) obyvatelé osad Suché, Lukovské, Žabárna a Vylanta společně s farníky z Fryštácka u sochy svaté Anny v polích mezi Lukovským a Suchým. Přišlo na 150 poutníků - „famiľiantů“ a všech věrných. Otec Dibelka v rámci krátké pobožnosti požehnal rodákům, všem přítomným i tomuto krásnému kraji. Správce naší farnosti se zde symbolicky rozloučil s Fryštákem. Od září odchází do obce Žernůvka (u Tišnova). Upřímně děkujeme těm, kdo obětavě vzali na svá bedra organizaci této pouti a všem dalším, kteří ctí odkaz sv. Anny.

-ČZ-

PĚT ŘÍMSKÝCH ZASTAVENÍ

Je pondělní ráno a my máme před sebou další doslova nabitý program. Nejdřív chceme navštívit známou Lateránskou baziliku, která je asi 2 kilometry od našeho hotelu. Dalším místem, které bychom rádi viděli, je bazilika svatého Klementa. Důvod je prostý. Právě tady jsou uloženy ostatky našeho slovanského svätce svatého Cyrila, který zemřel při své návštěvě Říma v roce 869.

A samozřejmě si nechceme nechat ujít i dvě starověké památky z doby prvních křesťanů - Koloseum a Forum Romanum.

Takže rychle posnídat a vyrazit. Ale už po několika stovkách metrů od našeho hotelu mě upoutá další kostel, který leží na cestě do San Giovanni Laterano – takže měníme plán. Nejprve to bude Bazilika svaté Praxedy. Tento kostel patří mezi povinná zastavení poutníků našich zemí. Bazilika měla za sebou teprve půl století existence, když přiléhající klášter řeckých mnichů hostil sv. Cyrila a Metoděje. Přišli tehdy do Říma žádat o schválení slovanské liturgie, a tak se také stalo v roce 868. Papež Hadrián II. položil bohoslužebné texty na hlavní oltář nedaleké baziliky Santa Maria Maggiore. Schválil texty pod podmínkou, že epištola a evangelium se budou číst nejprve latinsky. Při stěně levé boční lodi najdeme kopii náhrobku pražského arcibiskupa, Jana z Jenštejna, známého oponenta krále Václava IV., který za své postoje zaplatil vyhnanstvím. Zemřel 17. června roku 1400 právě v klášteře vallombrosiánských mnichů u sv. Praxedy.

Aby byl náš seznam národních pamětihodností co nejúplnější, připomeňme ještě, že mezi slavné tituláře baziliky sv. Praxedy patří také pražský arcibiskup, kardinál Arnošt Vojtěch z Harrachu (1598-1667). Krátce před svou smrtí na konkláve, které roku 1667 zvolilo Klementa IX., kardinála Rospigliosi, patřil dokonce mezi kandidáty na papeže. Vraťme se ale ještě jednou do baziliky sv. Praxedy. Asi nejvýraznější součástí výzdoby je malířský cyklus z konce 16. století (1594-1596). Na bočních stěnách hlavní lodi se odvíjí Pašijové příběhy, zasazené do iluzivní architektury: Modlitba v Getsemanské zahradě, Kristovo zajetí, Kristus před Kaifášem a před Pilátem, Korunování trním, Bičování, Ecce homo a Výstup na Kalvárii. Výběr scén odkazuje k relikvii uchovávané v bazilice. Jde údajně o sloup z Jeruzaléma, u kterého měl být bičován Kristus, který přivezl v roce 1223 kardinál Giovanni Colonna, tehdejší titulář baziliky, který byl apoštolským legátem v Sýrii v době V. křížové výpravy. V tuto ranní hodinu jsme v chrámu úplně sami a je tu pro nás zvláštní a trochu ponurá atmosféra.

-pokračování příště-

KRAKOW 2016 (NAŠIMA OČIMA)

Bylo brzo ráno 20. 7. (středa) a my jsme byli plní očekávání, ale zároveň i obav. Nastoupili jsme do autobusu s těžkými (někteří i 20-ti kilovými) krosnami ve Fryštáku a následně přestoupili v Holešově na vlak, který nás měl dopravit do Olomouce.

Naši společnou pouť jsme totiž zahájili v 10 hodin (se všemi účastníky Olomoucké diecéze) mší v katedrále svatého Václava v Olomouci. Hned po mši jsme se rozjeli autobusy, které byly přistavené před katedrálou, do Polska. Každý děkanát měl svůj autobus. Náš Vizovický děkanát byl spojen s Holešovským děkanátem. Celkově nás bylo v autobuse asi 47. Na cestě nás provázeli dva kněží. Jeden z nich byl Jindřich Peřina a druhý Petr Káňa. Naše cesta nesměřovala ještě do samotného Krakova. Jeli jsme nejprve na předprogram do Opolské diecéze, který trval až do pondělí 25.7. Naše výprava se asi po 3 hodinové cestě dostala do farnosti Lacznik, která byla vzdálena od českých hranic asi tak hodinku cesty. Při příjezdu nás čekalo milé přivítání v tradičních polských krojích a podobně jako u nás krajíčkem chleba a solí. Na předprogramu jsme byli všichni ubytováni v rodinách přímo v Laczniku a nebo v okolních vesnicích vzdálených do 3 km. Hned po příjezdu si nás naše rodiny vyzvedly a jeli jsme se ubytovat. Poláci byli po celou dobu velmi pohostinní a milí. A to se projevovalo už od prvního dne. Hned večer nám ukázali svoje zvyky a tance. Na předprogramu byl každý den nějak tematicky zaměřený. Každý z účastníků dostal první den náramek, na kterém byly nakresleny symboly. První den byl věnovaný vzájemnému seznámení se. Další den byl zaměřen na poznávání krás Polska. Navštívili jsme místní zámek a odpoledne jsme šli na Švédskou horu, kde byla mše. A večer následoval festival mládeže, kde každý národ předváděl svoji kulturu. Představili se tu Poláci, Nizozemci, Libanonci a v poslední řadě také my. Další den byl zaměřený na pomoc druhým. Naším úkolem pro dnešní den byl úklid místního hřbitova. Večer pak následovala velmi působivá křížová cesta městem, která byla zakončena mší svatou. Další den v sobotu byla pouť ke svaté Anně. Brzo ráno jsme vyjeli na horu svaté Anny, kde byla slavnostní mše svatá. V tento den se tu shromáždila celá Opolská diecéze tzn. že zde byli mladí, kteří přijeli z Olomoucké diecéze z Česka a dále ještě z Francie, Itálie, Španělska atd., kteří s námi byli na předprogramu v Opolské diecézi. Mohli jsme si proto udělat menší obrázek o tom, jak to bude asi vypadat v Krakově. Po mši jsme přešli autobusem z Hory svaté Anny do Opole (centrum Opolské diecéze něco jako u nás v Olomoucké diecézi Olomouc).

KRAKOW 2016 (NAŠIMA OČIMA)

Zde následoval průvod všech poutníků na louku v blízkosti sídliště, kde se uskutečnil program v podobě koncertu a adorace. Další předposlední den byl zaměřen na čas s rodinou. Znamená to především to, že tento den jsme měli být co nejvíce s rodinou, která nás hostila. Dnes jsme měli proto společný nedělní oběd a pak program, který si rodina sama určila. Všichni z farnosti si pro nás nachystali závěrečný večer, na kterém se hrál např. fotbal, soutěžilo a tančilo. V pondělí jsme museli vstávat ještě dříve než v předchozích dnech. Ráno nás čekala mše, která nás vysílala na cestu do Krakowa. Po mši následovalo rozloučení s rodinami a pak jsme mířili do samotného Krakowa. I když to bylo tak blízko, tak cesta z předprogramu do Krakowa byla velmi zdlouhavá a náročná. Asi v 10 hodin jsme vyjeli autobusem do Opole, kde nám měl ve 12 hodin jet vlak do Krakowa. Cesta z Opole do Krakowa trvala přes 4 hodiny. Vlak byl úplně přečpaný, někteří seděli v uličkách na batozích, ale přesto tu vládla skvělá nálada. Když se zastavilo někde na nádraží a byla cca 20 min. přestávka, tak jsme stíhali si namalovat českou vlajku na obličej anebo se s oblibou skandovalo „Kdo neskáče, není Čech“ či „Morava“ anebo dokonce i „Slíivoviice“. ☺

Do Krakowa mířilo asi 5000 Čechů, takže Češi byli skoro na každém kroku tzv. vždy a všude. Když jsme konečně dorazili do Krakowa, tak nás čekala asi ještě hodinová cesta šalinou do Českého centra v Mogile. Když jsme se dostali do Českého centra, tak bylo asi 19 hodin večer. Chtěli jsme se zaregistrovat, ale bylo tam tolik lidí, že se to nedalo. Šli jsme proto na český program, který začínal adorací a hymnou setkání, která nás provázela každým dnem už při předprogramu v Laczniku. Po programu nás čekala krušná cesta s krosnami za registrací. Když jsme konečně dostali to, co jsme potřebovali na celý týden (stravenky, batohy, vstupenky do sektorů atd.), šli jsme se ubytovat do školy. Někteří z nás spali ve třídách, nebo v tělocvičnách. Krakow byl oproti předprogramu v Laczniku hodně jiný. Každý z nás si mohl vybrat, kam chce jít a bylo to tím pádem takové volnější. Programy byly každý den v českém centru, ale byly i programy mezinárodní. Každý den byly po Krakowu několik desítek koncertů. Naše skupina z Fryštáku, se držela většinou pospolu. V úterý jsme navštívili ranní program v Českém centru Mogile a odpoledne jsme šli na mezinárodní mši do parku Bologna. Ve středu jsme vyrazili celé české centrum na pouť do Lagiewniku. Lagiewnik je poutním místem spojeným s Ježíšem, se sestrou Faustynou Kowalskou a s Božím milosrdenstvím. V tomto areálu se taky nacházel Sanktuárium sv. Jana Pavla II. Byl to krásný mozaikový kostel, kde byla vystavena zakrvavená klerika s dírou od kulky při atentátu na Jana Pavla II v roce 1981.

KRAKOV 2016 (NAŠIMA OČIMA)

Ve čtvrtek jsme dopoledne strávili v českém centru a odpoledne jsme zamiřili do parku Blonia na přivítání papeže Františka. Další den jsme si udělali výlet do centra Krakova. Večer jsme šli na křížovou cestu do českého centra. Poslední víkend v Krakově byl velmi náročný, ale pro nás nezapomenutelný na celý život. Sobotní ráno jsme započali mší svatou v českém centru a poté jsme vyrazili pěšky na plantáž Campus Misericordiae. Cesta na kampus byla dlouhá asi 2 km, ale v takových davech sem cesta trvala cca 4 hodiny. Když jsme se konečně dostali do našeho sektoru, který hlídali Češi přes noc, připravovali jsme se asi 8 hodin na společnou vigílii s papežem Františkem. I když horko bylo neúnosné, čekání stálo za to. Vigílie byla opravdu silným zážitkem. Slova, která mě velmi zaujala a zároveň povzbudila z promluvy papeže Františka, byla tato:

„Nepřišli jsme na svět „vegetovat“, mít se pohodlně a dělat ze života pohovku, která nás uspává. Naopak, přišli jsme kvůli něčemu jinému. Abychom zanechali stopu. Doba, kterou dnes prožíváme, nepotřebuje pohovkovou mládež, nýbrž mládež, která už má obuté boty nebo spíše pohorky...“

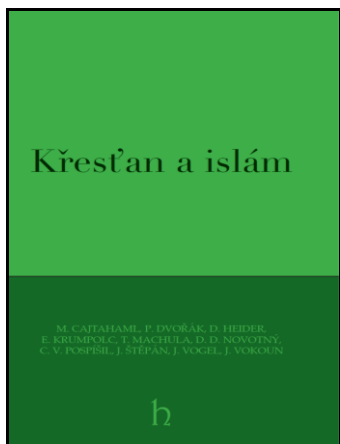
Papež nás v promluvě často vyzýval k tomu, abychom se nestali uzavřenou (tzv. pohovkovou) mládeží, ale abychom dokázali bojovat za svobodu. Abychom si ji nenechali ukrást. Další den následovala slavnostní mše svatá s papežem Františkem. Po ní jsme se museli dostat nazpátek na svá ubytování. Následovalo balení a smutné loučení s Polskem. Domů jsme se dostali v pondělí asi v 6 hodin ráno. I když tato pouť nebyla vůbec lehká a měli jsme velký strach z masy lidí a hlavně i z toho, aby se nic nestalo při tak velkém setkání, tak nikdo z nás nelituje, že se toho zúčastnil. Ba naopak jsme plní zážitků. Jedním slovem to byla opravdu síla. Poznali jsme zde spoustu přátel, kteří mají stejný životní směr jako my. A tato zkušenost nás ještě více povzbudila ve víře. Všichni byli k sobě velmi přátelští a v celém tomto setkání byla cítit velká Boží přítomnost. Za 3 roky se uskuteční další světové setkání v Panamě. Pro nás je to velmi daleko, ale snad následující v roce 2022 bude pro nás střeoevropany blíže. Chtěli bychom touto formou poděkovat všem, kteří nám jakkoliv přispěli na to, abychom se i my z naší farnosti vydali na tuto pouť. A to jak finančně, tak i modlitbou.

Rádi bychom vás pozvali na besedu o Krakově, která se bude konat 28.9. Pokud se chcete dozvědět více informací ohledně setkání, podívat se na fotky a videa z předprogramu a z Krakova, tak určitě neváhejte a přijďte. Informace o besedě ještě upřesníme. Na všechny se budeme moc těšit. ☺

Děčka ze spolča

PUBLIKACE KŘEŠŤAN A ISLÁM

Odovídá na základní otázky vztahu k muslimům

Desítka českých teologů a filosofů z univerzit v Praze, Olomouci a Českých Budějovicích sestavila publikaci, v níž se zamýšlejí nad aktuální problematikou postoje křesťanů vůči islámu. Kniha, kterou vydalo nakladatelství Hesperion, je volně dostupná ke stažení a šíření v elektronické podobě.

Svou motivaci vysvětlují autoři v úvodu knihy: „K sepsání tohoto textu nás vedlo především to, že řada věřících je stavěna před otázky, na něž se nabízí protichůdné odpovědi: Alláh muslimů je tentýž Bůh jako náš Trojjediný?

Máme se s muslimy společně modlit? Jak se stavět k uprchlické vlně, kterou nyní v Evropě zažíváme? Jak je to s charitní pomocí těmto lidem? Jak je vůbec možné, že relativně tolik lidí vychovaných v Evropě se vrhá do náruče Islámského státu?“

Protože při hledání odpovědí je podle nich ve hře křesťanská identita a opravdovost křesťanského života i svědectví, rozhodli se poskytnout co nejstručnější a nejsrozumitelnější shrnutí vyplývající přednostně ze zjevení. Základním pramenem se proto stalo Písmo svaté, v menší míře byly využity také odkazy na dokumenty katolické církve.

„Jako teologové a filosofové plně respektujeme příslušnou autoritu pastýřů a představených jednotlivých církví. Nikoho nemíníme poučovat. Předkládáme pouze plody společné reflexe, opřené o Písmo a učení Kristovy církve, k zamyšlení ostatním,“ dodávají autoři.

Autorský tým tvoří deset odborníků pěti fakult: v abecedním pořadí jsou to Martin Cajthaml, Petr Dvořák, Daniel Heider, Eduard Krumpolc, Tomáš Machula, Daniel D. Novotný, Ctirad V. Pospíšil, Jan Štěpán, Jiří Vogel a Jaroslav Vokoun. Vyučují na katolických teologických fakultách v Praze, Olomouci a Českých Budějovicích, na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze nebo na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

***

**Knihu vydalo nakladatelství Hesperion
a je možné si ji stáhnout z internetu na adrese:
http://www.ado.cz/system/files/krestan_a_islam.pdf**

MATKA TEREZA BUDE SVATOŘEČENA.

Katolická misionářka Matka Tereza, která svůj život věnovala pomoci chudým a nemocným, bude v neděli 4. září 2016 prohlášena svatou. Cestu ke svatořečení otevřel papež loni v prosinci, když uznal zázrak připisovaný této celosvětově známé řeholnici, která zemřela v roce 1997.

Drobná agilní řeholnice Tereza, k níž patřil věčný úsměv stejně neodmyslitelně jako modrobílé sárí, se již šest let po smrti stala

jednou z nejrychleji blahořečených v historii. Učinil tak Jan Pavel II. v říjnu 2003 ve Vatikánu za účasti více než 150 tisíc lidí, katolíků, ale i muslimů. Zázrak nutný k blahořečení se měl stát 5. září 1998, přesně rok po smrti Matky Terezy, v klášteře u bangladéšských hranic, kam s velkým nádorem v břiše přišla Indka Monika Besraová.

Nádor údajně zmizel poté, co se jeptišky modlily k Matce Tereze.

Matka Tereza se narodila jako Agnes Bojaxhiuová 27. srpna 1910 v nynějším hlavním městě Makedonie Skopje. Při křtu dostala jméno Agnes a doma jí říkali Gonxha (Poupátko). V osmnácti letech vstoupila v Dublinu do řádu loretánských sester a krátce nato odjela do Indie, kde složila řeholní slib a přijala jméno Tereza. Několik let učila na řádové škole v Kalkatě dívky z bohatých rodin.

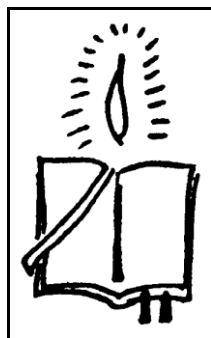
Aby mohla pomáhat chudým, vymohla si u papeže povolení odejít z kláštera. V roce 1950 jí přišla z Vatikánu odpověď schvalující novou kongregaci sester Matky Terezy, kterou pojmenovala Misionářky lásky. Tento řád, jehož byla Tereza představenou 47 let, má dnes přes 4500 členek ve více než sto třiceti zemích. Od roku 1984 existuje i jeho mužská větev Misionáři lásky. Již v 50. letech založila Matka Tereza v Kalkatě několik útulků pro chudé a nemocné.

V květnu 1990 vznikl první dům Misionářek lásky i v Československu - ve slovenské Čadci. Krátce nato byla otevřena pobočka jejího řádu i v Praze. Československo navštívila Matka Tereza poprvé již v roce 1984, podruhé přijela v roce 1990.

Jako nositelka Nobelovy ceny za mír (1979) dokázala Matka Tereza také při svých cestách po světě získat četné prostředky pro Řád Milosrdenství, který v roce 1950 založila a který patřil na sklonku jejího života údajně k nejbohatším řádům na světě.

Papež František zároveň stanovil termíny kanonizace dalších budoucích svatých. V neděli 16. října bude následovat svatořečení Mexičana Josého Luise Sáncheze del Río, který zemřel mučednickou smrtí, a pak argentinského dominikánského kněze Josého Gabriela del Rosario Brochero.

3.9. Památka svatého Řehoře Velikého
 4.9. 23. neděle v mezidobí
 8.9. Svátek Narození Panny Marie
 11.9. 24. neděle v mezidobí
 13.9. Památka svatého Jana Zlatoústého
 14.9. Svátek Povýšení svatého kříže
 15.9. Památka Panny Marie Bolestné
 18.9. 25. neděle v mezidobí
 21.9. Svátek svatého Matouše
 25.9. 26. neděle v mezidobí
 27.9. Památka svatého Vincence z Paula
 28.9. Slavnost svatého Václava
 29.9. Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela

POZVÁNKA – STAŘÍČKOVA POUŤ – NEDĚLE 18. 9. 2016

**„Staříčkova pouť
 se stala tradiční
 připomínkou
 příchodu salesiánů
 do Fryštáku.“**

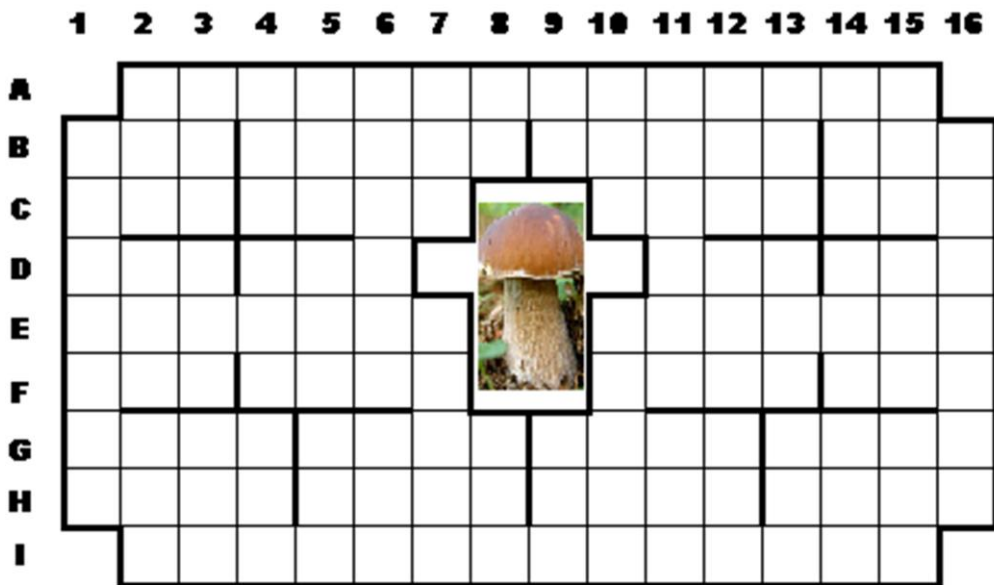

*Akce se koná pod záštitou
 města Fryštáku, Domu Ignáce
 Stuchlého, místní organizace
 KDU-ČSL a fryštické farnosti.*

PROGRAM POUTI:

9.00 – slavnostní mše svatá (v případě příznivého počasí venku u kostela)
 10.00 – představení nové knihy Fryšták – kapitoly z dějin města a farnosti – možnost zakoupení knihy a autogramiáda autora PhDr. Josefa Paly
 10.30 – návštěva hrobu P. Ignáce Stuchlého
 14.00 – 18.00 odpolední program na farním dvoře

Připraveny jsou soutěže pro děti i rodiče, skákací hrad, country kapela a chybět nebude ani tradiční bohaté občerstvení.

Vodorovně: A. IV. díl tajenky. – B. Volání o pomoc, žíla, dravý pták, textová zkratka. – C. Hlas trubky, svobodný statek, doupe, Krajská odborová rada (zkr.). – D. Části vozů, tečka, druh gibbona, kus ledu. – **E. I. a III. díl tajenky.** – F. Černý pták, svatební květiny, tajné spisy, symetrála. – G. Součást portlandského cementu, vojenská jednotka, jeden ze smyslů, rodinná společnost. – H. Zástup, ruský „ocel“, místo v poušti, elektrický stykač. – **I. II. díl tajenky.**

Svisle: 1. Běžec na sto metrů. – 2. Severoevropan, útlak, harmonie. – 3. Vysoké karty, bohyně červánků, umělá řec. – 4. Tisková agentura USA, listnatý strom, SPZ Tábora. – 5. Zasadil, ten i onen, bývalá zkratka naší republiky. – 6. Nedaleko, část čtverylky. – 7. Německá spojka (A), chytej (v nářečí). – 8. Německý souhlas, arabské muž. jméno. – 9. Název hlásky „S“, vrh. – 10. Ruský veletok, poloostrov ruského severu. – 11. Okraj, řeka v Itálii. – 12. Plavidlo z klád, zkr. Antonína, na určené místo. – 13. Italské město, SPZ Rychnova nad Kněžnou, hlas vrány. – 14. Nejinak, pádová otázka, pohyb vzduchem. – 15. Ruský „toto“, kočkovitá šelma, větná spojka. – 16. Obyvatel hlavního města.

Nápověda: 3. Ido, 4. JTA, 10. Jamal

Tajenka z minula: škola života ...nemá žádné prázdniny

Připravil František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ 1X MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 3. 9. 2016 v nákladu 200 ks.